

ת"ד 3653/07/16 - מדינת ישראל נגד שלמה ברזילאי

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

ת"ד 3653-07-16 מדינת ישראל נ' ברזילאי
תיק חיצוני: 396027/2015

בפני	כב' השופט הבכיר, דוד לנדסמן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	שלמה ברזילאי

החלטה

זו החלטה לבקשה של ב"כ הנאשם שלא יידרש הנאשם להשיב לאשמה.

נגד הנאשם הוגש כת"א, לפיו הוא מואשם באחריות לתאונת דרכים שהתרחשה ביום 6/9/15 בצומת היציאה מהמושב שדה צבי, כאשר כתוצאה מן התאונה, נחבלו חבלות של ממש הנאשם עצמו, הנהג ושני נוסעים ברכב המעורב.

בתום שמיעת פרשת התביעה, העלה ב"כ הנאשם את הטענה כי אין בראיות התביעה כדי לחייב את הנאשם להשיב לאשמה.

ב"כ הנאשם טוען כי בהעדר כל עדות של עדי ראייה לתאונה, לא ניתן למצוא - אפילו - ראיות לכאורה מהראיות שהונחו בפני ביהמ"ש בדמות המסמכים שנערכו ע"י הבוחן, שחקר את נסיבות התאונה.

כמו-כן, מפנה ב"כ הנאשם למחדלי חקירה נוספים, כגון הימנעות מחקירת שוטר מג"ב שהגיע ראשון לזירה, עדי ראייה נוספים ואי תפיסת צמיג כדי לשלוח אותו לבדיקת מומחה.

מאידך, סבור ב"כ המאשימה כי טיעונו של ב"כ הנאשם מתאימים לסיכומים בתום המשפט, ובהתחשב ככלל שבשלב זה לא נכנסים לשאלת מהימנות העדויות, ד"י בראיות ברף הנמוך כדי להביא לדחיית טענת ב"כ הנאשם ולחייב הנאשם כן להשיב לאשמה.

הראיות

אכן נכון כי חרף מתן דחיות למאשימה כדי לדאוג להתייצבות כל עדי התביעה בפני ביהמ"ש, לא הגיעו נהג הרכב המעורב, שני נוסעים ברכבו שנפצעו ועד ראייה למתן עדות בפני ביהמ"ש ולא ראיתי לנכון לדחות את המשפט פעם נוספת כדי לאפשר ניסיון נוסף למאשימה להביאם לעדות.

עולה - איפוא - כי התביעה מסתמכת על עדותיהם של השוטרת אינה טל (ע.ת.1) והבוחן שי ביטון (ע.ת.2) כדי להוכיח את מעשים המיוחסים לנאשם.

בהודעת הנאשם (ת/13) ניתן ללמוד כי הנאשם הגיע אל צומת יציאה מהמושב, בו הוצב תמרור "מתן זכות קדימה" בכוונה לפנות שמאלה כדי להוריד את בנו בתחנת האוטובוס שנמצאת בצד השני של הצומת.

לדבריו, הוא עצר את רכבו לפני הכניסה לצומת, כאשר יש בעיה של שדה ראייה לצד שמאל, ו-"פתאום משום מקום הרגשתי מכה".

לפי המסמכים שנערכו ע"י הבוחן, אנו למדים כי מדובר בהתנגשות בין חזית רכב המעורב לדופן שמאלי של רכב הנאשם.

בהסתמך על הודעת נהג המעורב, לפיה הוא נהג את רכבו במהירות של 100 קמ"ש, גם אם מהירות המותרת בכביש הינה 80 קמ"ש רכב המעורב היה בנמצא בתוך שדה הראיה של הנאשם בעת כניסתו לצומת, ולכן סבור הבוחן כי הנאשם אחראי לתאונה.

מסקנה

אין בית המשפט מתעלם מהטיעונים של ב"כ הנאשם שהינם כבדי משקל וראויים לבדיקה מעמיקה בתום הבאת כל הראיות בתיק, כולל אלו של ההגנה, אבל בשלב של סיום פרשת התביעה, יש הבדל גדול בין רף הראיות הנדרש כדי לחייב את הנאשם להשיב לאשמה ובין נטל הראיות המוטל על התביעה בתום המשפט כדי להוכיח האשמה מעבר לכל ספק סביר.

בהתחשב בהימצאות תמרור זכות קדימה בכוון נסיעת הנאשם, ההתנגשות במרכז הצומת, אי הבחנת הנאשם ברכב המעורב עד להתנגשות עצמה, ועקרון "כלל הדרך" המטיל אחריות לכאורית על הנאשם, סבורני כי המאשימה הרימה ברף הנדרש כדי לחייב את הנאשם להשיב לאשמה ועל מנת לשלול את הבסיס לקביעת החישובים של הבוחן, יהיה על בית המשפט להיכנס לשאלת מהימנות העדות של הבוחן, ובהתאם לפסיקה, זה לא השלב להכרעה בשאלת מהימנות העדויות ו/או יתר הטיעונים שנטענו על ידי ב"כ הנאשם.

אני קובע איפה כי הנאשם חייב להשיב לאשמה

המזכירות תמציא עותק ההחלטה לב"כ הצדדים, כדי לחסוך מב"כ הנאשם להתייצב לדיון היום.

ב"כ הנאשם יתבקש להודיע באם הוא מתכוון להביא עדויות מטעם ההגנה אם לאו. במידה וכן, כנראה יקבע מועד אחר לשמיעת העדויות ובמידה ולא, ייקבע מועד לשמיעת הסיכומים.

ניתנה היום, א' אלול תשע"ח, 12 אוגוסט 2018, בהעדר הצדדים.

חתימה